

קידושין ראשון נקנית האשה

עין משפט
נור מצוה

۷

מפורת הש"ס

הנחות ה"ב
(ג) רשי דין גמ' ל'
קוטש דין לפיקון:

א. ממי כיף מיל' מיל' מיל'
כל' מיל' מיל' מיל' מיל' מיל'

ב. שבד ב מיל' כיף מיל'
ספל' ספל' ספל' ספל'

כ. פטן ע' פטן ע' פטן ע'
רמא פטן ע'

ד. שבד כיף דר' ספל' ספל'
וונדר' ספל' ספל'

ה. ייד' פטן גו' מיל' ספל':

תורה או רחשות

- ו. אך נלען על פרידוט
מ' ב' יוקן אל' יוסר
ספל' ספל' ספל' ספל'
- ז. ולומרם אמר ב' בסברוב
בנירוב לרב' ב' בסברוב
בריבוב' ב' בולטנוב' ב' בולטנוב'
וונדר' ב' וונדר' ב' וונדר' ב'
- ח. בוריס א' א'
- ט. רוכ' השערן לר' מיל' מיל'
נטשל' מיל' מיל' מיל' מיל'
- י. או' דוד' דוד' דוד' דוד'
בל' ימי' ימי' ימי' ימי'

- תורה או רשות
1. חנוך לערל על פרוטו
בפערן. ביכרין אל סור
פשלין.
2. ולמדתם אתם את
בניהם לרבם ששה בחר
בבריך ובלבך כדר
ושערכך וכטקה:

בדרכו יא יט

3. אך השרו של מושב
נשפט טרא פן המשכה
יעירין ומן טוריו למלכיך
כל ימי חייך וחודשיך
לבליך ליביגך ד ט

4. ואשעתם נסחוב
בשבועות ובתעניות
לברכיך וברוחך וברוח
ווגבך: ברכיך כה ז
5. כל חולך על בך ובקב
עלך לרברגון דע כל
השׁחץ הרשות עלייך
לא האקלום כי עשי
6. ואתה שערת העתונא
דריש קרש משעה וגה
שרף קרעך על לאילעך
ולב תירוג ביב גרא
הנערתים לאומת:

- ג. והזהר לאלה והתענוק לא גילן והכשר הביך את עזרא שער עזרא יומס טביהו.
- ד. וכוכבנה רוח מישר יוציא שדי צבעון.
- ה. והוא דודים יכפר עזן להשבר אפו ואל ירעין על קדשו של השם.
- ו. והזהר אמר בא אלך בנב הצעיר החכם בדור אחר שמע עזק כביר ורשות רוח ומם יאמינו עלעלם ייוש משה את דברי הקב"ה אל יט שוכן סתומי.

טוקף תומפות

א. ואמר החם לא פליני
הו אין גן להר חורש שבת
ט: ב. וונשנער ליטוי חדרון
דרון נן, חוץ עיר טון
ג. פטנט ההפיך ומושג
אייזון מקלון ובויריאנט
דרבי ישמעאלן, חוץ טון.
ד. וכו' אויגראט דרי
הברונינן, חוץ הראאנץ.

תוט' ר' הוקן
גידא. חוץ, ומשל הווא.
ידך על גאנדא דברך.
לולופר דורך תחמיין שלין
בדורך טובנה שאם יליין בה
בזה חומין כל לינען
בזה דרכיבין חונין לנער על
ידי דודין, היגילוון בריך
אנדרטן לוון זיין זיין לאַל

אם שМОונה חתנו רבן ושננתם
אלא אמרו לו מיד שנאמר
אמור

מישולם לדי' וכדי מניין למלים
והה לאו ועדי' רבי מניין לאו
למלמידים עלפיו מגנול מלמד
כמייסו לאו מעלה לאו משמען

ו' וא-כְבָדְלָן בְּנֵי
משנה ותלמוד הלכות
קראה לך ואבי אביו מי
דרותם אוותם את בנים
אי מקיים יהודרים
הדר לך של המלמד את
הכתוב כאילו למדו לו
כל הדורות הווא דאמר
לדרותם אוותם את בנים
בני בנים מנין ת"ל
מי נזק א' מ' מה ת"ל
ונוחים אמר רב' כל
סני שנאמר עלי הכתוב
וסמיך ליה יומ' אשר
כך בחורב רב' חייא בר
לשדרי דיסנא ארישיה
ול' רב' כנישרא אל' מאי
רור מאי דכתיב והודעתם
ש אשור עמדת לפני ה'
ו' ואילך רב' חייא בר
יצא עד רמكري לינונא
הונא לא טעים אומצא
לבית מדרשא אמר רב

ונגניהם לבנדק אל תקין
וז שליש במקרא שליש
בא לויינו לפיך נקרוא
רדה שהו אמורים וא"ז
יעין של חיקות יותתגלה
עין של תללים ויהוא
 dredחן מהי גיסא או
 בכיה בר בר חנה זילא זו
בקראי בחסודות ויתרות
 מהגוי גיסא אל' אכבי
 אתה רב אהוא בר אדרא
 ויאמר ה' אל משה הנה
 ישמונה מאות ושמונים
 נהגה חסר [א] ממענו דברי ה' י

הו אמינו ¹⁶ לשפט
ל' נתן ברامي
משיטסר וער עש
מהכני סרי עד
יחנק לנער על
נחימה חד אמר
ותרחות וחדר אמר
וארכעה: עד ריבכין
בנו תורה אמר
ובולון בן דן שלימחר
ותלמוד הלכות ואיסור
אין מלמדו משנה
כובולין בן דן ולא
הו יתירבון אמר
קי וממי
כגורי
מימת
סימות
סכלך
לך נ
תודה
מידי
פאנ
יכנום
ויל
יינ
נמי

רְאֵלָהּ הַתָּם אֶמְקֹרָה
וְאֶנְדּוֹת וְאֶלְיָהּ הַכָּא
מִזְחֵב וְהַתְּנִינָה^{ו'}
וְלֹא בְּנֵי בְּנִיכָם מִזְחֵב
לְבָנָךְ וְלֹבָנִי בָנָךְ
בְּנוֹ חֲרוֹהָ מַעַלָּה עַל
וְלֹבָנָו וְלֹבָן בָּנוֹ עַד
כִּי הָאָתִי תְּנָא דְּתְנִינָה
אַנְּיָ לְאַלְאָ בְּנִיכָם
וְהַרְדוּתָם לְבָנָךְ וְאַלְאָ
בְּנִיכָם בְּנִיכָם וְלֹא
הַמְלָמֵד אֶת בָּנָו
כָּאַלְוָו קְבָלָה מִהָּרָה
לְבָנָךְ וְלֹבָנִי בָנָךְ
עַמְרָתָה לְפָנֵי ה' אֶל
אָבָא אַשְׁכָּחָה לְרִוְתָה
וְקָא מַמְפֵּת לְהָלְעָנָה
כָּוְלִי הָאֵי אֶל מַיְאָה
לְבָנָךְ וּסְמִיךְ לְהָ
אַלְהָךְ בְּחֻורָב מִכְּ
אָבָא לְאַתְּעִים אַ
וּמוֹסְפָּה רְכָה בְּרַר
עַד דְּמִיּוֹתִי לְגַנְוָאָה
לְהָלָס
לְגַג
סָמֶל
יְסִיפָּה
עַל
וּלְ
כְּלִי
יְסִיףָ
צְבָא
עוֹשָׂה
סִפְתָּה
לְמִמְנוֹ
סְפָסָה
וְעַזְבָּן
קְרִימָוָה
אַלְעָם
עַיִינָה
לְמַתְּחִין
וְעַזְבָּן
עַל
סְפִיט
לְמַעַן
וְלִיסָּת
גַּל
מִידָּה

בן חנניה מאי דכחיב
לעלולים יישלח אדם שנוי
מי וודע כמה חיילא צו
טסופרים כל האותיות שבר
של ס"ת דריש רוש
חוור מיער ע"ז ריער וא'
טסוקים בעי רב יוסף וא'
ת ואימינוחו מי לא אמר
תורה ומנאום אל אינוח
ויסוף והתגלח מהאי ניסא
בפסוקי נמי לא בקאיין טר
להאי קרא להלחה פסוקי
תנו רבנן "חמשת" אלף
ס"ת יתר עליו תלמים שע
בפק שם ישאל לך או

38